

Dan-Andrei Coldea

PROCEDURA ÎNSOLVENȚEI ÎN CAZUL GRUPULUI DE SOCIETĂȚI ÎN ROMÂNIA

Dan-Andrei Coldea

Procedura insolvenței în cazul grupului de societăți în România

Universul Juridic

București

-2026-

Capitolul I

CONCEPTUL DE GRUP DE SOCIETĂȚI ȘI PROVOCĂRILE ADUSE DREPTULUI INSOLVENȚEI¹

Secțiunea I. Definirea grupului de societăți

1. Ce sunt grupurile de societăți și sub ce forme sunt acestea întâlnite?

În modul cel mai simplist, grupul de societăți a fost definit ca fiind constituit din operarea a două sau mai multe societăți ca o singură entitate economică, deși fiecare membru are propria personalitate juridică și răspundere limitată pentru patrimoniul său individual².

Grupul de societăți este titularul unei întreprinderi economice unice și complexe care se derulează prin intermediul societăților din grup³, o întreprindere constituită din totalitatea afacerilor derulate de societățile din grup⁴. Grupul este o entitate economică ce îmbracă „*haina juridică*” a mai multor societăți cu personalitate juridică distinctă, dar aceste societăți reprezintă doar vehiculele juridice utilizate în vederea exercitării activităților necesare pentru atingerea scopului și interesului de grup.

Nefiindu-i atribuită personalitate juridică grupului, societățile din grup rămân independente din punct de vedere juridic, deși interdependența *de facto* a acestora face ca raporturile dintre societățile membre ale grupului să fie caracterizate de „solidaritate”⁵, astfel încât societățile membre ale

¹ Pasaje sau idei din cadrul prezentului capitol au fost preluate sau rezumate și incluse de către autor și în cadrul Capitolului XVII – Insolvența grupului de societăți (pp. 871-909) – al lucrării R. Bufan (coord.), A. Deli-Diaconescu, M. Sărăcuț (ș.a.), *Tratat practic de insolvență*, vol. I, ed. a 2-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2022.

² E.T. Bicker, *Creditor Protection in the Corporate Group*, articol disponibil la adresa https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=920472, accesată la data de 1 martie 2021, p. 2.

³ Gh. Piperea, *Drept comercial: Întreprinderea*, Ed. C.H. Beck, București, 2012, p. 366.

⁴ Gh. Piperea (coord.), A. Rățoi-Pârveu, I. Sorescu ș.a., *Codul insolvenței. Note. Corelații. Explicații. Art. 1-203*, Ed. C.H. Beck, București, 2017, pp. 931-932.

⁵ F. Stărc-Meclejan, *Reforma de drept și de fapt în România. Cazul persoanelor juridice*, în *Revista de Științe Juridice* nr. 2/2015, p. 243.

grupului nu acționează conform interesului individual al fiecăreia, ci conform interesului comun al grupului de societăți sau al entității ce controlează grupul de societăți.

Totodată, societățile membre ale grupului nu sunt independente, ci acestea se află sub controlul comun exercitat de către societatea-mamă sau sub controlul comun exercitat de aceeași persoană sau grup de persoane (în cazul grupurilor de societăți personale).

Nu în ultimul rând, societățile membre ale grupului sunt integrate funcțional în activitatea economică complexă a grupului de societăți, acestea reprezentând o simplă piesă în întregul angrenaj reprezentat de activitatea întregului grup.

Singura formă de organizare ce deține personalitate juridică și care ar putea transpune interesul de grup specific grupului de societăți este reprezentată de grupul de interes economic, fie el național¹ sau european. Grupul de interes economic a fost reglementat pentru a crea o entitate care să permită mai multor societăți să își unească eforturile în timp ce își păstrează independența². Acesta reprezintă o asociere cu scop patrimonial, cu personalitate juridică distinctă, pentru o perioadă determinată ce implică cel puțin două persoane fizice sau juridice, constituită în scopul înlesnirii sau dezvoltării activității economice a membrilor săi, precum și al îmbunătățirii rezultatelor activității specifice³. Având în vedere modul de reglementare ales de către legiuitorul român, în doctrină⁴ s-a subliniat faptul că grupul de interes economic deține o reglementare similară societății în nume colectiv.

Cu toate acestea, grupul de interes economic sau grupul european de interes economic nu poate fi considerat, în opinia noastră, ca fiind o transpunere formală a grupului de societăți, acesta poate deveni mai degrabă o simplă componentă a grupului de societăți, în cazul în care societățile membre ale grupului constituie un grup de interes economic. Această opinie are la bază mai multe argumente.

¹ Constituit potrivit prevederilor Titlului V din Legea nr. 161/2003.

² A. Charvériat, A. Couriet ș.a., *Sociétés Commerciales. Mémento Pratique*, Ed. Francis Lefebvre, Levallois, 2011, p. 1565.

³ Conform art. 118 din Legea nr. 161/2003.

⁴ C. Gheorghe, *Grupul de interes economic (G.I.E.) și grupul european de interes economic (G.E.I.E.)*, în RRDA nr. 10/2003, p. 53.